Huck pomalu odvíjel z Berryho hlavy froté ručník, vlněný vojenský svetr, puntíkatý šátek, čistou ponožku a kapesník se zabalenou topinkou. Objevila se obrovská napuchlá tvář s kůží leskle opalizující. Mohutný otok zavřel Berrymu levé oko a stahoval koutek úst ke zvláštnímu úšklebku, napjatá kůže podivně zformovala i levé ucho, které směšně trčelo od hlavy jako u těch legrač-ních dětských hraček z ciziny.
Předevčírem začal Berryho pobolívat zub, ale odbyl to několika chlapskými ramenatými větami a zvýšenou dávkou přiděleného všeléku z lahve s dvoubarevnou plachetničkou. Přece nenaruší klukům celou tuhle trampskou expedici, připravovanou a uskutečňovanou s tolika potížemi a pak, těch dní, které měli na přechod masivu, nebylo zas až tolik. A nemají ani dost peněz v téhle cizí měně. Druhý den mu už ale trnula celá levá strana a bolest zintenzivněla natolik, že zaměstnávala beze zbytku všechny jeho myšlenky. Ani Felčarovy nejsilnější prášky nedokázaly udržet zub v klidu, navíc teplo a zvýšená námaha při výstupu dokázaly z té malé kůstky v ústech udělat přímo tepající bombu bolesti. K večeru už byl Berry ochotný přijmout jakékoliv řešení a nechal si od Šamana naordinovat "nouzovej drasťák" v podobě obkladu z horké topinky, hory všech možných součástí oblečení jako bandáže a pořádného plecháče rumu s hystepsem. Upadl do jakéhosi mátožného spánku, z něhož ho před svítáním vytrhla nová vlna ostré bolesti. Kromě zubu a tváře už ho bolelo i v krku a ucho a dokonce se domníval, že i rameno, ale to už si nebyl jist vlastně téměř ničím. Asi hodinu rotoval kolem ležení, kde kluci ve spacácích jako podivní zelení červi tankovali energii pro nový den, pak už s rudými mžitky před očima vzbudil Hucka a ten když zjistil, o co jde, zalarmoval i ostatní.
Svítalo, když Huck sejmul z Berryho obličeje poslední vrstvu a zdeformovaná tvář zazářila v bledém ranním slunci; kluci zatajili dech. Bylo jim jasné. že Berry potřebuje doktora a že oni jsou pěkný flák cesty od veškeré civilizace. Felčar se zahloubal do mapy a Šaman nalil Berrymu nezvykle štědrou porci hnědé ústní desinfekce s vůní pralinek.
"Nejblíž je asi ta salaš, co jsme viděli včera z vrcholku. Třeba tam budou mít motorku," rozhodl po chvíli Felčar, "anebo alespoň koně."
Studená snídaně a rychlé sbalení kletrů v ještě chladném jitru proběhly bez obvyklých siláckých řeči a legrácek. Všichni mysleli na jedno - aby se Berryho ujal odborník, aby to proboha nebyl nějaký zánět nebo dokonce otrava. Sestupovali pomalu a namáhavě, kamenná suť se jim drolila pod koženými botami jako perník a drobné keříčky příliš opory neskýtaly - byly plné dlouhých ostrých trnů.
Přesto už krátce po poledni byli na dosah od nízké rozcapené salaše se slámovou střechou a stěnami bez oken. Tady se asi těžko dovoláme doktora, napadlo kluky, ale přesto se povzbudivě zašklebili na Berryho, který klopýtal mezi nimi jako podivná karikatura s tváři podvázanou šátkem. Trvalo však další hodinu a půl, než objevili obyvatele té ratejny v jednom z údolíček s nízkou a jemnou trávou, kde ovečky vypadaly jak bílé obláčky, no bílé, spíše našedlé. Nastal ale další problém - tentokrát jazykový. Nezabíral žádný ze světových jazyků, ale protože v každé zkoušené větě se objevilo slovíčko doktor, osmahlý šlachovitý chlapík pokyvoval souhlasně hlavou, slůvko opakoval a usmíval se na rozčilené diskutéry.
Akcie nadějí opět vyletěly nahoru a tak ochotně následovali chlápka v kožešinové vestě a pytlovitých kalhotách ke stavení, kde zanechali Berryho s Huckem. Berry zmučeně zvedl svou znetvořenou tvář k pastevci, který si ho pečlivě prohlédl ze všech stran, pak otevřel ústa a zaklepal si začernalým rohovitým nehtem na zuby s upřeným tázavým pohledem na Berryho. Ten zničeně přikývl.
Chlapík se beze slova obrátil a zmizel v rozsochaté chalupě. "Třeba tam má vysílačku," zadoufal Chuďas, ale to už se maník hrnul ven s jakousi miskou a balíčkem v bílém plátně.

Látku dvěma pohyby rozbalil a vytáhl - kleště! Kluci nevěřícně zírali na ty zahnuté začernalé kleště a pastevcovy pevné mozolnaté ruce zatím natočily Berrymu hlavu do záklonu. Úsporným gestem a pohledem vyzval Hucka, aby Berrymu hlavu přidržel a vstrčil Berrymu do úst svůj mozolnatý prst s černým plochým nehtem. Zkušeným pohybem přejel zuby i dásně. Berry tichounce kvílel a z úst mu visel lesklý řetízek slin. Pak si chlápek vyhrnul rukáv, uchopil ty ošklivé kleště do dlaně a vstrčil je Berrymu do úst. Zapáčil doprava a doleva, dozadu a dopředu, Berry zavyl jako vlkodlak a na čele mu vytryskly doslova maličké gejzírky potu. Pak něco slabě zachrupalo, chlápek vytáhl kleště se zahnědlou a zakrvácenou věcičkou mezi čelistmi a Berrymu vytryskl z úst proud hnisu a začernalé krve. Z očí mu stékaly slzy jak hrachy, z čela potoky potu, z úst se mu řinula ta nechutná zapáchající břečka, ale i přes ostrou bolest cítil určitou úlevu, polevení celého toho nevydržitelného napětí. Pastevec trpělivě čekal, až se Berry napřímí a pak mu podal misku s jakousi kalnou tekutinou, udělal na něj výmluvnou grimasu se zvukovým doprovodem gloglo. Asi kloktat, napadlo Berryho a hned to zkusil - chlápek pochvalně přikývl. Pak se rozhlédl po kroužku kluků, kteří zcela zcepenělí přihlíželi té středověké léčebné terapii, zabodl kosmatý ukazovák do špinavého flanelu na svých prsou a vážně prohlásil: "Doktor," pokýval hlavou na dotvrzení svých slov a spokojeně se pousmál.
Na salaši zůstali všichni až do druhého dne - Berry dostával obklady z tvarohu a všichni kloktali něco daleko příjemnějšího než syrovátku, i když vzhledem se to příliš nelišilo, ale chutnalo to světově.
Ráno byl již Berryho otok minimální a bolest se omezila na běžné cukání v dásni po vytržení zubu. Kluci ještě posnídali báječný sýr s perfektními daktyloskopickými otisky širokých palců toho svérázného horala a odcházeli do ranního slunce se slovy: "Na shledanou, doktore," a zarostlý ovčák stál ve dveřích své černé salaše a šťastně mhouřil oči za odcházejícími postavami v khaki.